

ת"פ 23003/08 - מדינת ישראל נגד יוסף חי נסים

בית דין אזרוי לעבודה בירושלים
ת"פ 11-08-23003 מדינת ישראל נ' נסים

בפני	השופטת דיתה פרוז'ינין- נשאה
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עוזף תומר
	נגד
	יוסף חי נסים
הנאשם	ע"י ב"כ עוזף צאב סמואל

自然而 דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום ביום 11.8.14. על פי העובדות המפורטוות בכתב האישום, העסיק הנאשם בעסקו עובד מחודש 2/2009 ועד 5/2010 ולא שילם לו פדיון חופשה עבור ששה ימים, כמו כן לא ניהל הנאשם פנקס חופשה ופנקס שעות עבודה, לא מסר לעובד תלוש שכר של חודש 10.5/2010 ולא נתן אישור לעובד על תקופת עבודתו.
2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון חלקי לפיו שתי העברות הראשונות (או תשלום פדיון חופשה ואי ניהול פנקס חופשה) יומרו בקנס בסך 7,200 ₪. לגבי שלושת העברות הנוספות נעשו ניסיון להגעה לידי הבנה בדבר המרtan בהתראה או בקנס (פרוטוקול מיום 11.10.12). ניסיון זה לא צלח, וביום 14.10.3. הושע הנאשם על פי הودאות העברות המפורטוות להלן:
 - א. או תשלום פדיון חופשה - עבירה על סעיף 13 ו-28(א)(2) לחוק חופשה שנתית תש"א - 1951.
 - ב. או ניהול פנקס חופשה - עבירה על סעיפים 26 ו-28 לחוק חופשה שנתית.
 - ג. או ניהול פנקס שעות עבודה, שעות מנוחה שבועית, שעות נוספות, גמול שעות נוספות וגמר עבודה במנוחה השבועית - עבירה על סעיפים 25 ו-26 לחוק שעות עבודה ומנוחה, תש"א - 1951.
- ד. או מסירת תלוש שכר לעובד בכתב במועד הקבוע - עבירה על סעיף 24(א)(ג) לחוק הגנת השכר

תש"ח - 1958.

ה. اي מתן אישור לעובד על תקופת עבודתו - עבירה על סעיף 8(א)(ב) לחוק הודיעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות תשס"א - 2001.

3. ביום 14.9.2009 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המואשימה מבקשת לגזר על הנאשם כנס בסכום דומה לזה שהוטל עליו בהסדר הטיעון, היינו 30% מהעונש המקסימלי על כל עבירה וUBEIRA. סה"כ לשוש העבירות הנוספות 13,020 ₪.

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם עשה כל שביכולתו כדי לאפשר את המרת ההליך להתראה או לכנס, ואולם לאחר שאין בידיו דוח שעוט מפורט המהלך לא צלח. הנאשם מדגיש כי העבירה שבגינה הואשם אינה היעדר רישום. על כן לא עלה בידיו להציג מסמכים אלה גם במסגרת הסדר. הנאשם הציג לפני בית הדין אישורים רפואיים המעידים כי מצבו בריאותי הולקי. כמו כן הוצגה רשימת תיקים התלוים ועומדים נגד הנאשם בלשכת ההוצאה לפועל, והעידים על מצבו הכלכלי הקשה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי כום עסקו של הנאשם אינו רוחני עוד, ובגילו אין לו אפשרות להתרפנס ממוקור אחר, וכי עתה אינו מעסיק עובדים, בנו אינו עובד והוא וילדיו נסמכים על שולחנו.

4. העבירות מושая כתוב האישום נ עברו בחודש 5/2010. עם זאת מאחר שהכרעת הדין ניתנה בעת האחרונה, חל תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 מיום 10.1.12 (להלן - תיקון 113) בענייננו. בעפ' (עליו) 12/8678 **מוחמד סעד נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 05/08/2013) התווה בית המשפט העליון את האופן של עפ' יש לגזר את העונש על פי התקון הנ"ל.

בשלב הראשון - המקדמי, יש לברר האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. אם מדובר בכמה עבירות, יש לקבוע האם הן מהוות איורע אחד או כמה איורים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרג'יל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאיורע כולו ויגזר עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו איורע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, אם נמצא כי מדובר בכמה איורים, יקבע עונש חלול לכל איורע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזר עונש נפרד לכל איורע.

בשלב השני יקבע מתחם ענישה הרαιי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות ביצועה; **ובשלב השלישי** יבחן הנסיבות שאין קשורות לעבירה אלא בעיקר לנטיותיו של הנאשם.

עמוד 2

5. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודהתו בחמיש עבירות. הצדדים לא התיחסו לשאלת אם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים. באשר לשתי העבירות הראשונות (אי תשלום פדיון חופשה ואי עריכת פנקס חופשה) סבורני כי ניתן לראותו כאירוע אחד שכן מדובר במסכת עברינית אחת (ע"פ (עליזון) 4910/13) **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.10.14): עבירות אלה תלויות זו בזו, ונראה כי אף המאשימה התיחסה אליהן ככלה.

באשר לשלושת העבירות הנוספות (אי ניהול פנקס שעוט עבודה, אי מסירת תלוש שכר, אי מתן אישור לעובד על תקופת עבודתו) - מדובר בעבירות נפרדות, שכן לכל אחת משלושת העבירות יש לגזר את העונש בנפרד.

6. UBEIROT UL CHOK CHOFSHA SHANTIT

חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 קבע כי העונש המרבי לעבירות של אי מתן פדיון חופשה ואי ניהול פנקס חופשה הוא 50 לירות לפחות. בהתאם למנגנון ההמרה שבסעיף 61 לחוק העונשין העונש המרבי לעבירות אלה, המהוות אירוע אחד, הוא 14,400 ₪. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש בשיעור של 30% מהעונש המרבי בסך 7200 (ע' 9 ש' 27-28). לטעמי, המאשימה נתפסה לכלל טעות. שכן יש לראות את שתי העבירות ברצף אחד, אירוע אחד, ולכן על שתיהן יש לגזר עונש בצוותא. מכאן, שבהתאם לטענת המאשימה יש להטיל על הנאשם לכל היתר קנס של 4320 ₪ (30% מתקף 14,400).

7. סעיף 4ג לחוק העונשין קבע כיצד יש לקבוע את מתחם הענישה:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרונו המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 4ט".

אי תשלום פדיון חופשה ואי ניהול פנקס חופשה הן עבירות שאין להקל בהן ראש. החופשה نوعדה לאפשר לעבוד להתרען ולצבור כוחות, ואי ניהול פנקס חופשה עלול לפגוע בזכותו זו או בזכותו לפדות את ימי החופשה שהוא זכאי להם עם סיום תקופת עבודתו.

בענייןינו, מדובר באישור 6 ימי חופשה ובעובד שעבד כhana ו-3 חודשים. במקרים דומים, גזר בית הדין על נאשימים בעבירות אלה קנס בסך 4,320 ל"נ (אזרוי ב"ש) 15167-10-16. **מדינת ישראל נגד משה טוב ל.א.ב (2004) בע"מ ואח'**, ניתן ביום 13.10.16, תפ (אזרוי ב"ש) 6709/07/12 **מדינת ישראל נגד ל.מ. שירותו כח אדם (דרום) בע"מ**, ניתן ביום 13.11.13). אזכור כי מדובר בשני מעשים הבאים בגדר אי-ריעו אחד. לפיכך, סבורני כי יש להעמיד את מתחם הענישה על 25% עד 40% מהעונש המרבי.

.8. אי ניהול פנקס שעות עבודה

העונש המרבי בשל אי ניהול פנקס שעות עבודה בהתאם להוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 ובהתאם למנגנון ההמרה הוא 14,400 ל"נ. כאמור, המאשימה בקשה להטיל על הנאשם 30% מהקנס המרבי.

חוק שעות עבודה ומנוחה נועד להגן על בריאותם של עובדים ולהבטיח תנאי העסקה הוגנים (ראו ע"פ 1003/00 **הנדימן נ' עשה זאת בעצמך נ' מדינת ישראל משרד התקמ"ת**, פד"ע לח 626, תפ (אזרוי ת"א) 2304/09 **מדינת ישראל - משרד התקמ"ת נגד אלטרנטיבה שירותי אבטחה בע"מ**, ניתן ביום 3.7.14). אדגיש כי לא נתען שלא שולמו לעובד גמול שעות נוספות או גמול שעות עבודה ביום מנוחה בדיון. בשים לב לעונשים שנגזרים על עבירות דומות יש לקבוע את מתחם הענישה על סך של 20% עד 40% מהקנס המרבי לעבירה זו.

.9. אי מסירת תלוש שכר

בהתאם לסעיף 25(א)(1) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, העונש המרבי לעבירה זו הוא קנס בסך של 14,600 ל"נ. המאשימה בקשה לגזר על הנאשם עונש בשיעור של 30% מהקנס המרבי. על החשיבות שבמתן תלוש שכר לעובד אין צורך להזכיר מילימ. עם זאת, על פי עובדות כתוב האישום מדובר באישור מתן תלוש שכר אחד, עבור חודש 5/2010 (סעיף 6 לכתב האישום). לפיכך, מתחם הענישה בין עבירה זו נוע בין 10%-ל- 30% מהקנס המרבי.

.10. אי מתן אישור לעובד על תקופת עבודהתו

על פי הוראות חוק הודיע מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א- 2001 הקנס על עבירה זו הוא

עמוד 4

בסך 00 14,400 ₪. יש להעמיד את הכנס בגין עבירה זו על סך של 10% עד 30% מהכנס המרבי.

11. שיקולים בקביעת העונש

לאחר שנקבע מתחם העונשה לכל עבירה ועבירה, יש לבחון בתוך מתחם העונשה את העונש הרואי, זאת בשיטם לב לנסיבותו האישיות של הנאשם:

"40(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יجازר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג מתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

ה הנאשם הציג לפני מסמכים המעידים על חובות המסתכנים בכ- 0,000,000 2,000 ₪ ומצב עסקו הוא וכי רע. כמו כן מן המסמכים הרפואיים שהוצגו לפני עולה כי הנאשם סובל ממחלות לב. אציג כי הנאשם אינו מעסיק עוד עובדים, ובעת שעדיין העסיק השתדל לתקן את הדרוש תיקון (מסמכים שהוגשו במהלך הדיון מיום 14.9.14). לכל זאת יש להוסיף כי הנאשם הודה בעבירות המוחשות לו וחסר זמן של בית הדין והצדדים.

12.

בשים לב לכל אלה יושטו על הנאשם הנקשות כמפורט להלן:

א. בגין אי ניהול פנקס חופשה ואי תשלום פדיון חופשה - קנס בסך 3,600 ₪;

ב. בגין אי ניהול פנקס שעות עבודה - קנס בסך 3,600 ₪;

ג. בגין אי מסירת תלוש שכר - קנס בסך 2,190 ₪;

ד. בגין אי מתן אישור לעובד על מועד תחילת וסיום עבודתו - קנס בסך 1,440 ₪.

סה"כ - 10,830 ₪.

סכום זה ישולם ב-20 תשלום שוויים בסך של 541.5 ₪. התשלום הראשון ישולם ביום 15.1.2015 והתשלים הבאים ב-15 לחודש ב-19 החודשים העוקבים.

בנוסף לאמור לעיל, ובהתאם להוראות סעיף 72 לחוק העונשין, יהא על הנאשם להפקיד בבית הדין עד ליום 15.12.2014 התcheinות להימנע מעבירה כדלקמן:

- א. ההתחייבות תהיה למשך 3 שנים להיום, ככלומר תהיה בתוקף עד ליום 15.12.2017.
- ב. ההתחייבות הינה להימנע מלעבור על העבירות המפורטוות בסעיף 2 לעיל.
- ג. ההתחייבות הינה על סך 30,000 ₪ לגבי כל עבירה על הסעיף האמור ולגביו כל עובד שלגביו מעבר העבירה.

גזר דין ישלח לצדים בדואר רשום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ד, 26 בנובמבר 2014, בהעדר הצדדים.